

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg har vist ikke fået sagt velkommen til den nye kulturminister. Det vil jeg da gerne gøre nu, men jeg vil så samtidig sige, at jeg synes egentlig, det må være lidt frustrerende at blive kulturminister og så være nødt til omgående at overtage et sæt meninger, som tidligere kulturministre og den siddende regering har. Ja, det er ikke sikkert, at det kommer til at gælde på alle områder, men jeg synes, det har vist sig lidt tydeligt i dag, at der ikke vil ske så store ændringer i synspunkterne på de forskellige forslag, som kommer fra en side i salen, som man ikke rigtig mener skal stille forslag. Jeg tror ikke, kulturministeren mener, at vi ikke skal stille forslag, men det er sådan den generelle holdning.

Så vil jeg sige til hr. Poulsgaard, at ligesom hr. Poulsgaard nu citerede noget med Moses og bjerget og bjerget og Moses, så vil jeg godt citere et andet ordsprog, der hedder »blind høne kan også finde et korn«, eller man kan måske sige, at blind hane kan også finde et korn, for det er nemlig lige præcis rigtigt, hvad hr. Poulsgaard stod her og citerede: når Moses ikke vil komme til bjerget, ja, så må bjerget komme til Moses. Det er inden bag dette forslag.

Vi ved, at der er mange mennesker, en del faglærte arbejdere, mange ufaglærte arbejdere og ikke mindst mange kvinder, som ikke benytter folkebibliotekerne, dels fordi de måske ikke kender deres indhold så godt, dels fordi de ikke har tid til at komme på folkebibliotekerne. Vi mener, at de ting, der står på folkebibliotekernes hylder, har vi alle sammen været med til at betale, og derfor skal de også være til rådighed for alle borgere i dette land. Vi ønsker altså at gøre tingene lettere tilgængelige og nærmere tilgængelige ved opsøgende biblioteksvirksomhed, herunder også ved arbejdspladsbiblioteker.

For nogle år siden var der et forsøg på Philipsfabrikkerne med et arbejdspladsbibliotek, og på et pressemøde, som jeg overværede dengang, var der en kvindelig tillidsmand, der udtalte, at hun var alene med to børn og hun havde tre kvarters transport til og fra sin arbejdsplads. Når hun kom hjem fra arbejde, skulle hun hente børn, så skulle hun lave mad, og så var hun træt, og så var biblioteket i øvrigt for det meste også lukket. For

hende var det en kolossalt god ting, at der var kommet et bibliotek på hendes arbejdsplads, hvor hun kunne hente bøger med hjem til sig selv og til børnene, og hun kunne også i sin frokostpause, hvis hun havde lyst, gå ind og kigge i bibliotekets tidsskrifter og aviser.

Sådan noget inspirerer faktisk os i SF til at sige, at det må vi prøve at gøre noget mere ud af. Vi er jo ikke alene om det her. Der kører for øjeblikket en kampagne i AOF og i SiD støttet bl.a. af Langesøhus og af John Mølgaard for at få genoptaget diskussionen om arbejdspladsbibliotekernes muligheder og om at få oprettet nogle arbejdspladsbiblioteker – som forsøg, har vi sagt, og vi siger jo netop som forsøg, fordi de spørgsmål, der også er blevet stillet her, om, hvordan de skal være, om de vil blive meget eller lidt benyttet osv. osv., mener vi ikke at vi kan svare helt sikkert på ved at lave en fast etableret virksomhed, så netop derfor ønsker vi et forsøg på området. Jeg ser gerne, som hr. Qvist Jørgensen foreslog, at sådan et forsøg bliver vurderet løbende og ikke efter 2½ år. Det, vi har sagt med de 2½ år, er bare, at vi vil sikre os, at der, inden forsøgstiden er udløbet, sker en eller anden form for evaluering, men for min skyld da meget gerne løbende.

Det er rigtigt nok, at man har kunnet søge dispositionssummen til dette. Nu er dispositionssummen jo sådan en kasse, som kulturministrene plejer at interessere sig meget stærkt for også at bruge til mange andre ting end netop det, som var formålet med dispositionssummen. Jeg minder om, at man i år til oprettelse og statsliggørelse af nationalbibliografien hentede, jeg tror, det var 4 mill. kr. i dispositionssummens kasse, så der er i hvert fald lukket lige her i den første tid for flere ting.

Men jeg synes også, det er vigtigt, at man gør opmærksom på over for kommunerne og bibliotekerne, at vi her har en særlig chance, en særlig idé, at vi her kommer med et særligt tilbud om, at man kan gøre noget for de mennesker, som man gerne vil gøre opmærksom på at de har et bibliotek. Man ved jo også fra lande, hvor man gør disse ting, at det resulterer i, at folk måske får øje på, at de også kan bruge folkebiblioteket, når de ellers har tid og overskud til det.